

Underbilaga 1.1

Kommentarer till detaljplan (inkl MKB) för ”Del av Norra Djurgårdsstaden” kopplade till vikten av fungerande spridningssamband i området

1. Inledning	2
2. De svaga spridningssambanden måste förstärkas inte enbart bibehållas	2
3. ”Förstärkningen” av spridningssambanden enligt MKB är ej tillräcklig	5
4. Biologisk mångfald omfattar inte bara ädellövträdbärande miljöer och vedlevande insekter	6
5. Nollalternativ enda ”rimliga alternativet”!?	7
6. Nollalternativet mindre negativt än programförslaget	7
7. Andra brister i MKB	8
7.1 Bullerplank.....	8
7.2 Värdekärnor	8
7.3 Höjningen av marknivån.....	9
7.4 Faunainventeringen.....	9
7.5 Viktiga frågor vid avvägningar mot andra intressen.....	9

1. Inledning

Av MKB framgår att programförslaget innebär att övergripande landskapssamband kommer att försvagas vilket bedöms medföra negativa konsekvenser. Det framgår även att spridningsvägen Gärdet utgör en viktig spridningslänk och att denna länk är ytterst känslig för bebyggelse. Man bedömer dock att med rätt hänsyn, förstärkningsåtgärder samt anpassning av bebyggelsen kan de negativa konsekvenserna begränsas och merparten av spridningssambanden bibehållas.

Med tanke på att stora delar av programområdet idag utgörs av en sammanhängande värdekärna och att spridningssambanden redan är svaga inom hela programområdet och bör förstärkas frågar man sig dock om det räcker med att merparten av spridningssambanden bibehålls? Är förstärkningsåtgärderna som nämns i programförslaget verkligen tillräckliga för att upprätthålla den biologiska mångfalden i Nationalstadsparken? Vad innebär rätt hänsyn? Är en tät/hög bebyggelse, höjt markplan, murar och bullerskydd verkligen rätt hänsyn?

Enligt samtliga utredningar som gjorts avseende spridningsvägen Gärdet är spridningssambanden i området svaga och bör inte bara bibehållas utan även förstärkas. Utredningarna visar alla på samma sak nämligen att Hjorthagen är en betydelsefull länk mellan norra och södra Djurgården, att delar av programområdet innehåller ek- och ädellövträdsmiljöer av högt värde och att sambanden mellan Hjorthagen och Storängsbotten, Lill-Jansskogen och Fisksjöäng är i behov av förstärkning. De områden som flertalet analyser identifierat som särskilt känsliga ur miljösynpunkt är spridningssambanden mellan Ugglebacken och Hjorthagsparken samt mellan Hjorthagsparken och Storängsbotten.

Hur kommer det sig då att det enda alternativet till programförslaget som tas upp i MKB är ett ett totalt ointressant och orimligt nollalternativ där bland annat viktiga spridningsvägar bedöms vara kvar i befintligt skick. Det vill säga ingen förstärkning eller nyplantering av idag försvagade spridningssamband planeras i detta alternativ.

I följande avsnitt görs en del reflektioner och kommentarer till detaljplanen med tillhörande MKB för "Del av Norra Djurgårdsstaden" kopplade till vikten av fungerande spridningssamband för att säkerställa den biologiska mångfalden i Nationalstadsparken.

2. De svaga spridningssambanden måste förstärkas inte enbart bibehållas

- I underlaget för den samlade bedömningen i **MKB (sid. 116-117)** innebär programförslaget såväl positiva som negativa konsekvenser för Nationalstadsparkens naturvärden med fokus på spridningskorridoren Gärdet. Den förändrade markanvändningen innebär bland annat att markytor som idag saknar vegetation förstärks men också att permanenta barriärer tillskapas i form av ny bebyggelse. Tydliga släpp i bebyggelsen, trädplanterade gator samt parker och gröna gårdar kan dock bidra till att mildra barriäreffekten och förbättra spridningssambanden i strategiska lägen.

- I underlaget för den samlade bedömningen i **MKB (sid. 117)** står också att Norra länken, Värtabanan och planerad kontorsbebyggelse utmed dessa kommer att utgöra kraftiga barriärer som avsevärt försvårar arters spridningsmöjligheter genom området. Detta innebär troligen att

spridningen av arter mellan norra och södra Djurgården försvåras och att Nationalstadsparkens naturvärden långsiktigt kommer att försvagas vilket inte bedöms vara förenligt med bestämmelserna om Nationalstadsparken. Förutsatt att man i fortsatt detaljplanering säkerställer att föreslagna förstärkningsåtgärder genomförs och att bebyggelsens utformning och struktur anpassas bedöms de negativa konsekvenserna kunna begränsas.

- I underlaget för den samlade bedömningen i **MKB (sid. 124-125)** framgår det av programförslaget att viss bebyggelse planeras inom utpekade spridningsvägar och av genomförda analyser framgår att denna bebyggelse sammantaget riskerar att medföra att såväl inre som mer övergripande spridningssamband på sikt kan försvagas. Men med rätt förstärkningsåtgärder samt anpassning av bebyggelsen bedöms de negativa konsekvenserna kunna begränsas och merparten av spridningssambanden kunna bibehållas.

- Enligt den fördjupade **MKB (sid. 27)** medför planen att bebyggelse anläggs inom spridningszonen och i närheten av kärnområden inom Nationalstadsparken och därmed inom Stockholms övergripande ekologiska infrastruktur. Vidare skriver man (**sid. 29**) att planen medför att bebyggelse anläggs i en viktig spridningszon mellan kärnområden på norra och södra Djurgården. Ny bebyggelse inom detta område riskerar att fungera som barriärer inom denna spridningszon. Spridningszonens värde och funktion kan minska, särskilt om värdefull befintlig vegetation avlägsnas.

Kommentarer

Spridningssambanden är redan idag svaga inom hela programområdet. Det räcker inte med att merparten av dessa svaga spridningssamband bibehålls utan de behöver förstärkas. Att som i programförslaget ytterligare försvaga dessa spridningssamband genom att skapa kraftiga, permanenta barriärer i form av bebyggelse för att sedan mildra barriäreffekten och dess negativa konsekvenser som den utgör genom att bebyggelsens utformning och struktur anpassas kan knappast anses att förstärka spridningssambanden. Dessutom är den föreslagna förbättringen av spridningssambanden i strategiska lägen ej tillräcklig. Se avsnitt 3.

I Stadsbyggnadskontorets **rapport 1997:8 Nationalstadsparkens ekologiska infrastruktur (sid. 25)** påpekar man att det finns områden längs spridningsvägarna som kräver speciell uppmärksamhet. Det gäller bland annat värdekärnor samt svaga länkar det vill säga områden som är av särskild betydelse för växters och djurs spridningsmöjligheter genom att de utgör en sista länk mellan kärnområdenas och spridningsvägarnas biotoper. Spridningsvägen Gärdet i allmänhet och Storängskroken i synnerhet uppfyller båda dessa kriterier. Man menar att åtgärder som leder till ökad uppsplittring bör undvikas och att man istället bör vidta åtgärder som främjar motsatsen.

Enligt Stadsbyggnadskontorets **rapport 1997:8 Nationalstadsparkens ekologiska infrastruktur (sid. 35-37)** anser man att åtgärder som att skydda dagens värden, stärka svaga delar med stor ekologisk utvecklingspotential samt skapa ny natur och park i strategiska lägen bör prioriteras. Man anser också att bland annat spridningsvägen Gärdet bör prioriteras när det gäller dessa åtgärder. Man anser dessutom att Storängskroken utgör en mycket betydelsefull del av spridningsvägen Gärdet och den har högsta prioritet för skyddsåtgärder. Man menar att bland annat Storängskroken, Hjorthagsparken och Storängsbotten är av särskild betydelse för växters och djurs spridningsmöjligheter genom att de utgör en sista länk mellan Norra och Södra Djurgårdens biotoper. Försvåras spridningsmöjligheterna Storängskroken försvåras de även i de andra områdena eftersom Storängskroken utgör en sista länk mellan Norra

Djurgårdens kärnområde och Hjorthagspaken respektive Storängsbotten. Vidare anser man att området har en stor ekologisk utvecklingspotential och att det bör prioriteras för restaurering och nyanläggning av natur, främst grasmattor med ek.

Enligt Länsstyrelsens **rapport 2006:13 Landskapsekologisk analys av Nationalstadsparken (sid. 33, 37)** utgör spridningsvägen Gärdet en mycket viktig spridningszon mellan kärnområdena på Norra och Södra Djurgården i Nationalstadsparken. För de arter som inte kan ta sig över vatten kvarstår endast denna spridningsväg. Man menar att denna spridningszon är mycket sårbar för bebyggelse och att en förtätning kan få allvarliga konsekvenser för möjligheterna att långsiktigt bevara den biologiska mångfalden. För att förstärka förutsättningarna för den biologiska mångfalden i Nationalstadsparken rekommenderar man i rapporten bland annat att åtgärder bör vidtagas så att kärnområden och spridningszoner gynnas. Dessutom bör de barriärer som idag finns röjas undan och åtgärder som skapar nya barriärer bör undvikas, särskilt i spridningszonerna. Detta rimmar illa med tät/hög bebyggelse, markhöjning, murar, bullerskärmar mm som planeras i området.

Enligt **Översiktsplan för Nationalstadsparken Stockholmsdelen (sid. 16-17)** är de höga naturvärdena i Nationalstadens kärnområden beroende av fungerande spridningssamband. Spridningszonen över Gärdet-Storängsbotten är särskilt viktig. Man anser att i första hand bör dagens värden skyddas eftersom förändringar och skador ofta är irreversibla. I andra hand bör man förstärka spridningssambanden genom restaurering och nyanläggning av natur bland annat i strategiska lägen i samband med ändrad markanvändning.

I ovan nämnda översiktsplan **(sid. 17)** tar man också upp att SBK har tagit fram scenarier på 50 års sikt för hur spridningszonerna kan komma att utvecklas med eller utan aktivt skydd och förstärkning. Utan aktivt skydd riskerar spridningszonerna att försvinna helt men med särskilda åtgärder kan de istället stärkas. Troligen riskerar djur- och växtlivet på södra och norra Djurgården att långsamt försämras redan med de spridningszoner vi har idag eftersom det tar lång tid innan effekter av försvagande spridningszoner syns i kärnområdena. Se figur sid. 17. Man menar också att särskilt värdefull natur och vegetation inom den ekologiska midjan mellan norra och södra Djurgården bör så långt som möjligt bevaras och utvecklas även i Nationalstadsparkens omgivning (sid. 31).

- I underlaget för den samlade bedömningen i **MKB (sid. 117)** bedöms programförslaget som helhet vara möjligt att förena med ett bevarande av de samlade värdena i angränsande delar av NP. Motiven för bedömningen är bland annat att föreslagen bebyggelse i huvudsakligen ligger utanför NP och att marken inom planområdet redan är ianspråktagen.

Kommentar

I länsstyrelsens **rapport 2006:11 Handlingsplan för Nationalstadsparken del 1** menar man att en förutsättning för att värdena i Nationalstadsparken ska bevaras och utvecklas är bland annat att spridningszonerna inom och intill Nationalstadsparken upprätthålls och förbättras.

Enligt **Översiktsplan för Nationalstadsparken Stockholmsdelen (sid. 17, 31)** menar man att särskilt värdefull natur och vegetation inom den ekologiska midjan mellan norra och södra Djurgården bör så långt som möjligt bevaras och utvecklas även i Nationalstadsparkens omgivning.

3. "Förstärkningen" av spridningssambanden enligt MKB är ej tillräcklig

- I den **fördjupade MKB (sid. 29)** skriver man att i samband med exploateringen ges möjligheter att förstärka de ytor som idag helt eller delvis saknar vegetation.
- Enligt **MKB (sid. 124)** ska spridningsvägarna förstärkas genom att nyplanteringar i form av ädellövträd och buskskikt tillåts utmed lokalgator och inom gårds- och kvartersmark.

Kommentarer

Med tanke på de förändringar som staden genomfört sedan 2005 i området (kalhuggit och röjt hela området från cirka 1.000 stora träd och annan vegetation samt hårdgjort stora partier) är de i programförslaget föreslagna förstärkningarna genom nyplanteringar utmed lokalgator och inom gårds- och kvartersmark ytterst klena. Dessutom utformas denna förstärkning av spridningsvägarna till större delen för ädellövträdbärande miljöer och vedlevande insekter.

I Länsstyrelsens **rapport 2006:13 Landskapsekologisk analys av Nationalstadsparken (sid. 15)** menar man att hur spridningsvägarna bör utformas är beroende av en mängd olika faktorer, bland annat olika arters spridningsförmåga och barriäreffekter i omgivande landskap.

- I **MKB (sid. 77)** skriver man att bland annat förutsättningen att lämpliga träd bör finnas i sammanhängande bestånd där det inte är mer än 200 meter mellan träden ligger till grund för konsekvensanalysen.

Kommentarer

I Länsstyrelsens **rapport 2006:13 Landskapsekologisk analys av Nationalstadsparken (sid. 33)** har det gjorts försök att beräkna hur breda spridningszonerna måste vara för arter knutna till hålekar. Eftersom smala spridningszoner kommer att ha långt mellan ekarna, och särskilt mellan lämpliga ekar, föreslogs att för att komma ned i ett avstånd under 200 meter mellan passande ekar bör en funktionell spridningszon vara minst 100 meter bred.

Enligt **Marcus Hedblom på SLU, som doktorerat på spridningskorridorer i urban miljö**, bör korridorer inte okritiskt anammas som ett sätt att öka konnektiviteten i ett landskap. Som exempel nämns att individer är mer utsatta för faror i långa linjära habitat och att många arter av bland annat fjärilar är revirhävande och en hane som slår sig ner i en korridor kan motverka spridning av andra individer. Andra alternativ till spridningsmöjligheter kan vara mer effektiva till exempel så kallade klivstenar "stepping stones" vilket innebär att man anlägger nya miljöer fläckvis i landskapet istället för ett linjärt habitat. Detta tas dock ej upp i MKB när man menar att i samband med exploateringen ges möjligheter att förstärka de ytor som idag helt eller delvis saknar vegetation.

4. Biologisk mångfald omfattar inte bara ädellövträdbärande miljöer och vedlevande insekter

Begreppet biologisk mångfald definieras, enligt den internationella konvention om biologisk mångfald som Sverige har ratificerat, som "variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive från bland annat landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka dessa organismer ingår; detta innefattar mångfald inom arter, mellan arter och av ekosystem".

- Enligt konsekvensanalysen i **MKB (sid. 77)** fokuserar man i första hand på ädellövträdbärande miljöer (ekmiljöer) och indikatorarten, den vedlevande insektsarten "bredbandad ekbarkbock". Man skriver (sid. 124) att programförslaget är utformat så att spridningsvägarna ska förstärkas genom att nyplanteringar i form av ädellövträd och buskskikt tillåts utmed lokalgator och inom gårds- och kvartersmark.

- I **MKB (sid. 16)** slår man dock fast i riktingsanalysen att i förhållande till miljömålen att det dock tveksamt om förslaget bidrar till att uppnå målet *Förstärkt biologisk mångfald* och det nationella målet ett *Rikt växt och djurliv*.

Kommentarer

Denna förstärkning av spridningsvägarna (som är en förutsättning för att säkerställa den biologiska mångfalden i NP) gäller i första hand ädellövträdbärande miljöer och vedlevande insekter. Som framgår av ovan nämnda definition av begreppet biologisk mångfald är de inte bara dessa miljöer och arter som är i behov av spridningskorridorer för att den biologiska mångfalden i NP ska bevaras. Ur ett landskapsekologiskt perspektiv är den biologiska mångfalden beroende av alla levande organismer i ekosystemet, även triviala mindre spektakulära arter än ek och bredbandad ekbarkbock.

I en artikel i Djurgårdsbladet September 2008 (som ges ut av Djurgårdens Hembygdsförening) menar **Margareta Ihse, professor i ekologisk geografi på institutionen för naturgeografi och kvartärgeologi, Stockholms universitet** att spridningskorridorerna ser olika ut för olika arter eftersom de t.ex. har olika förmåga att förflytta sig. Tät husbebyggelse är ett svårt hinder för många arter och den planerade bebyggelsen med sexvåningshus vid Husarviken kan bli en barriär för många insekter och för de fåglar som lever av dessa. Fåglar är ofta sparsmakade vad gäller födoval, insekterna är ännu mer specialiserade och om växterna återstår ännu mycket mer att utforska. En husbarriär mot vattnet riskerar dessutom att bli ett hinder för spridning av pollen samt luft- och vattenburna frön. Hon anser också att staden har en skyldighet att följa de internationella konventionerna Sverige skrivit under för att bevara den biologiska mångfalden.

I Länsstyrelsens **rapport 2006:13 Landskapsanalogisk analys av Nationalstadsparken (sid. 32)** skriver man att om landskap ska vara ekologiskt hållbara krävs att landskapets struktur stöder de ekologiska processer som krävs för att kunna leverera ekosystemtjänster, däribland upprätthålla biologisk mångfald i framtiden.

5. Nollalternativ enda "rimliga alternativet"!?

- I MKB analyseras endast ett givet programförslag vilket jämförs med ett totalt ointressant och orimligt nollalternativ där enligt **fördjupad MKB (sid. 7)** bland annat viktiga spridningsvägar bedöms vara kvar i befintligt skick. Det vill säga ingen förstärkning eller nyplantering av idag försvagade spridningssamband planeras i detta alternativ.

Kommentarer

Samtliga tidigare utredningar som gjorts avseende spridningsvägen Gärdet förespråkar att de idag försvagade spridningssambanden förstärks. Varför har inte ett alternativ granskats utifrån detta perspektiv?

Nollalternativet beskriver situationen efter det att staden kalhuggit och röjt hela området från cirka 1.000 stora träd och annan vegetation samt hårdgjort stora partier. Utifrån den aspekten ser de i programförslaget föreslagna förstärkningarna genom nyplanteringar utmed lokalgator och inom gårds- och kvartersmark ytterst kläna ut. Detta nollalternativ är orealistiskt och utgår från de förändringar som staden genomfört sedan 2005 i området. Alternativet bör minst innebära återställande av området så som det såg ut innan 2005. Området hade då ett rikt växt- och djurliv.

6. Nollalternativet mindre negativt än programförslaget

I Länsstyrelsens samrådsyttrande om miljökonsekvensbeskrivning för **fördjupat program för Hjorthagen inom Stockholms stad, 800318 (sid. 3)** skriver de följande. På sidan 105 görs en sammanfattning och jämförande bedömning av naturmiljön och programförslaget respektive nollalternativet. Slutsatsen som presenteras är att programförslaget är mer fördelaktigt för naturmiljön än nollalternativet eftersom det bland annat innebär bättre förutsättningar för att stärka inre spridningssamband. Denna slutsats är motsägelsefull då programförslaget samtidigt anses innebära negativa konsekvenser genom bland annat uppsplittring av särskilt värdefulla biotoper och till försvagade spridningsvägar på ett sätt som inte sker i nollalternativet. Dessutom skriver man att för nollalternativet anges på sidan 105 att en försvagning av spridningssambanden kommer att ske liksom att spridningsvägarnas funktion på lång sikt bryts ned eftersom inga åtgärder planeras för att förstärka vegetationen. Ett sådant resonemang förutsätter att ingen vegetation etableras spontant på lång sikt i området. Slutsatsen är heller ej förenlig med den konsekvensbedömning som görs på sidorna 70-73. Av bedömningen på dessa sidor framgår det relativt klart att nollalternativet är mindre negativt än programförslaget sett till hur exempelvis planerad bebyggelse kommer att påverka värdekärnor och spridningsvägar.

Enligt **SBK samrådsredogörelse (sid. 35)** anser även Kulturförvaltningen och Stadsmuseet att nollalternativets negativa konsekvenser (med fortsatt industriell närvaro och stora tomma ytor mellan Gasverket och Husarviken) är avsevärt mindre än programförslagets. Detta sett till hur t.ex. planerad bebyggelse kommer att påverka spridningsvägar och värdekärnor.

7. Andra brister i MKB

Det finns stora brister i MKB vad gäller programförslagets påverkan på de idag redan svaga spridningssambanden inom hela programområdet. Följande åtgärder som påverkar spridningssambanden tas ej med i MKB.

7.1 Bullerplank

Ett bullerplank med en höjd av 2,5 meter längs Fiskartorpsvägen. Enligt **KDF remissvar avseende förslag till detaljplan för del av "Norra Djurgårdsstaden", 080716 (sid. 2)** stänger detta bullerplank längs Fiskartorpsvägen effektivt av områdets viltväxlar.

Detta kommer givetvis att påverka spridningssambanden och borde tagits med i MKB.

7.2 Värdekärnor

I Stadsbyggnadskontorets **rapport 1997:8 Nationalstadsparkens ekologiska infrastruktur SBK 1997:8 (sid. 21)** har två viktiga spridningsvägar identifierats varav Gärdet är den ena. Dessutom har flera så kallade värdekärnor identifierats i spridningsvägen Gärdet. Se **karta 2**. Det gäller bland annat stora delar av Storängskroken som enligt detaljplanen ska bebyggas i den första etappen. Här har den lövskogsbeklädda utfyllnaden (den så kallade vallen) norr om villorna, Kontorsparken samt villaträdgårdarna tagits upp som en sammanhängande värdekärna i spridningsvägarna Hjorthagen-Storängskroken-Gärdet som behöver skyddas samt förstärkas. I detaljplanen schaktas vallen bort och Kontorsparken samt villaträdgårdarna naggas i kanten för att ge plats åt bebyggelse. Detta syns tydligt på de flygfoton över området som finns i **Fördjupat program för Hjorthagen sid. 97**. Dessutom kommer norra delen av villaträdgårdarna styckas av och görs om till lekpark i detaljplanen enligt **planbeskrivningen sid. 15**.

I den fördjupade **MKB (sid. 27-28)** skriver man att inom planområdet finns huvudsakligen tre områden med högre biologiska värden. Det är albrynet utmed Husarviken, lövskogen vid Kontorsparken samt marken av trädgårds- och hagmarkskaraktär runt de tre befintliga villorna i planens södra del. Man skriver också att de tre ovan nämnda delområdena som klassats som särskilt värdefulla till stor del kommer att bevaras. Man skriver dock ingenting om att den lövskogsbeklädda vallen som är mittenlänken i den sammanhängande värdekärnan villaträdgårdarna-vallen-Kontorsparken kommer att schaktas bort och bebyggas.

Konsekvenserna av dessa ingrepp i denna sammanhängande värdekärna vad gäller spridningssambanden tas ej med i MKB. Trots att dessa värdekärnor enligt **ovanstående rapport** utgör områden med särskilt höga naturvärden som inte kan ersättas inom överskådlig tid och där förändringar och skador kan vara irreversibla. På **sid. 25** påpekar man att det finns områden längs spridningsvägarna som kräver speciell uppmärksamhet. Det gäller bland annat värdekärnor samt svaga länkar det vill säga områden som är av särskild betydelse för växters och djurs spridningsmöjligheter genom att de utgör en sist länk mellan kärnområdenas och spridningsvägarnas biotoper. Spridningsvägen Gärdet i allmänhet och Storängskroken i synnerhet uppfyller båda dessa kriterier. Man menar att åtgärder som leder till ökad uppsplittring bör undvikas och att man istället bör vidta åtgärder som främjar motsatsen.

7.3 Höjningen av marknivån

Höjningen av marknivån enligt programförslaget är kopplad till att garagen ska klara en förväntad högre vattennivå i framtiden. Mot Husarviken blir höjdskillnaden mellan gatunivå och parkmark stor och mellan gårdsnivå och parkmark ännu större. Detta kommer bland annat att innebära att villaträdgårdarna kommer att ligga lägre än den nya lokalgatan och det kommer att anläggas en hög mur upp mot denna lokalgata. Dessutom kommer de stora björkarna östra delen att avverkas på grund av markhöjningen och den nya bebyggelsen.

Den planerade höjningen av marknivån tas inte med i MKB över huvudtaget. Följaktligen finns inget skrivet om hur denna höjning kommer att påverka spridningssambandet i den viktiga spridningsvägen Gärdet.

Enligt Stadsbyggnadskontorets **rapport 1997:8 Nationalstadsparkens ekologiska infrastruktur SBK 1997:8 (sid. 25)** bör spridningsvägarna skyddas mot bland annat byggnader/tillbyggnader, schaktning (ändrad marknivå), parkeringsplatser mm. Man menar att det gäller att slå vakt om de naturmiljöer som finns kvar i spridningsvägarna och att en viktig åtgärd är att utarbeta detaljerade skötselplaner för dessa naturmiljöer eftersom de ingår i den ekologiska infrastruktur som bidragit till att skapa och upprätthålla nationalstadsparkens biologiska mångfald. Varken den ändrade marknivån eller utarbetande av detaljerade skötselplaner tas upp i MKB.

7.4 Faunainventeringen

Faunainventeringen som utfördes av WSP gjordes i mars/april 2004. Inga rödlistade eller andra skyddsvärda arter påträffades. Endast ett fåtal djur är aktiva vid denna tid på året.

En fältinventering av faunan bör göras under sommarhalvåret vilket borde påpekats i MKB.

7.5 Viktiga frågor vid avvägningar mot andra intressen

Vid avvägningar mot andra intressen anser man i Stadsbyggnadskontorets **rapport 1997:8 Nationalstadsparkens ekologiska infrastruktur SBK 1997:8 (sid. 26)** att särskilt viktiga frågor att dokumentera är följande. Leder förslaget till ökad uppsplittring av särskilt värdefulla naturmiljöer och minskad areal grönområde i spridningsvägarna? Påverkas särskilt värdefulla naturmiljöer i spridningsvägar och buffertzoner? Påverkar spridningsvägarnas värdekärnor?

MKB tar inte upp dessa frågor i en tillräcklig omfattning. Dessutom bör enligt ovan nämnda rapport även möjligheter att minska eventuella negativa effekter på naturmiljön samt möjligheter att vidta förbättrande åtgärder som stärker dess ekologiska värden dokumenteras vilket inte heller görs i en tillräcklig omfattning i MKB.